

ת"פ 14822/09/12 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות נגד דביר פלדנקריז, מאיר פלדנקריז

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 14822-09-12 מדינת ישראל נ' פלדנקריז ואח'

המאשימה	בפני בעניין: כב' השופטת איריס לוי-עבודי משטרת ישראל תביעות- שלוחת רחובות על-ידי בא-כוחה עוה"ד אריאל פס
נגד	
הנאשמים	1. דביר פלדנקריז 2. מאיר פלדנקריז על-ידי בא-כוחם עוה"ד איתן גת

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו בהכרעת-דין מפורטת, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר** לפי סעיפים 380 ו-382 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירה של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הנאשם 1 הורשע בנוסף בעבירה של **ניסיון תקיפה סתם** לפי סעיפים 25 ו-379 לחוק העונשין.

2. על-פי המתואר בכתב-האישום, בתאריך 4.9.12, בעקבות ויכוח שהתגלע בין המתלון לנאשם 1 על רקע דרישתו של נאשם 1 כי המתלון יזיז את רכבו מהכניסה לחניה, תקף נאשם 1 את המתלון בכך שדחפו בעזרת כתפו. משסירב המתלון להזיז את רכבו, ניסה נאשם 1 לתקוף את המתלון בכך שהניף את ידו האוחזת בצרור מפתחות לעבר ראשו של המתלון, אך לא פגע בו.

בהמשך לכך, נאשם 2 אשר שהה באותה העת ברכבו הסמוך למקום, יצא מהרכב, נעמד מאחורי המתלון, ותקף אותו בכך שהכניס ידו בין רגליו של המתלון, אחז באיבר מינו ומשכו, ובכך גרם לו לכאב. מיד ובסמוך לכך תקף נאשם 1 את המתלון בכך שהכה אותו בחוזקה בפניו ובראשו באגרופים ובסטירות, עד שהמתלון צעק: "**די, מספיק**".

בנסיבות המתוארות, נאשם 1 הצמיד את חזהו לחזה המתלון, המתלון דחף אותו ובתגובה לכך תקפו הנאשמים

את המתלונן, בכך שתפסו את המתלונן הצמידו אותו לקיר מחוספס בסמוך למקום וגררו אותו לאורכו.

משהגיעה המתלוננת למקום האירוע כשהיא אוחזת בידה טלפון נייד על-מנת לתעד את האירוע באמצעותו, תקף נאשם 1 את המתלוננת בכך שאחז בשתי ידיה ואיים עליה כי אם תצלם ייתן לה סטירה. בהמשך ועל מנת להגן על המתלוננת, דחף המתלונן את נאשם 1, והנאשם תקף אותו בכך שהכה בפניו ועינו השמאלית במכת אגרופ כשהוא אוחז בידו צרור מפתחות.

בנסיבות אלה, ניגש נאשם 2 אל המתלוננת ותקף אותה בכך שהכה אותה במכת אגרופ בחזה בעקבותיה המתלוננת הקיאה, ובהמשך איים עליה ואמר לה **"צריך להרוג את בעלך"**.

בהמשך ניגשו הנאשמים אל המתלונן ותקפו אותו בצוותא חדא בכך שנאשם 2 תפס את המתלונן מאחור בעוד נאשם 1 חנק אותו. בהמשך צעק נאשם 1 על המתלונן ואיים עליו **"מניאק מי לא ישרוף לך את הבית"**.

כתוצאה ממעשיהם המתוארים של הנאשמים, נגרמו למתלונן חבלות של ממש, ובהן שטפי דם, שריטות בראש, בידים, מתחת לעפעף שמאל וכן שריטות ושפשופים בגב עליון ותחתון.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של **נאשם 1** צוין כי הנאשם 1 בן 33, אב לשני ילדים, גרוש ומנהל בשנים האחרונות קשר זוגי, וכן צוינו נסיבותיו האישיות של הנאשם 1 (ראו פסקה 3 בעמוד 1 וכן פסקאות 1-2 בעמוד 2).

הנאשם 1 סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית והתמחות במכונאות רכב. במהלך לימודי התיכון עבר ביוזמת הוריו ללמוד בפנימייה ובעת שהייה שם גילה בעיות התנהגות. בהמשך גויס לצה"ל ושירת שרות צבאי מלא כמדריך טכנולוגי כאשר במהלך שירותו הצבאי התנהל כנגדו הליך בשל עבירת רכוש. במהלך השנים עבד במספר עבודות מזדמנות שונות כשברקע גילה קשיי הסתגלות, ובשנים האחרונות עבד בעיקר כנהג. כיום, ומזה כחצי שנה, עובד בחברה העוסקת בהובלות. לאחרונה, ובשל שביעות רצון מתפקודו, נשלח נאשם 1 להשתלמות בהובלת חומרים מסוכנים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 גדל בסביבה משפחתית בלתי יציבה במסגרתה לא נענו צרכיו הרגשיים במלואם, וכי כיום הוא מצוי במסגרת תעסוקתית תומכת בה חש שייכות ומגלה מוטיבציה, וזאת לאחר תקופה ממושכת של חוסר יציבות.

שירות המבחן ציין כי ביום 12.6.12 הורשע הנאשם 1 בגין עבירת איומים בגינה הוטלה עליו התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

ביחס לעבירות נשוא כתב-האישום, הסביר הנאשם 1 את התנהגותו האלימה כלפי המתלונן על רקע תקיפת המתלונן את אביו. עם זאת, הנאשם 1 שלל אלימות ברוטאלית מצדו כמתואר בכתב-האישום, וכן שלל כי נגרם למתלוננים נזק פיזי ורגשי של ממש.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 1 מטשטש ומצמצם מחומרת התנהגותו האלימה, מגלה אמפתיה נמוכה כלפי הנזקים שהסב, וחש עצמו כקורבן באירוע.

שירות המבחן ציין כי הנאשם 1 שלל נזקקות טיפולית וכן העריך כי קיימת מסוכנות לגרימת נזק ממשי במקרי אלימות.

בבחינת גורמי הסיכוי במצבו של הנאשם 1, התרשם שירות המבחן כי מדובר באדם אינטליגנטי, בעל כישורים רגשיים, אשר שיתף באופן גלוי בקורות חייו ובמהלך השנים גילה יציבות חלקית במסגרות. כמו-כן, התרשם כי אין מדובר באדם בעל מאפייני אישיות שולית או עבריינית. לעומת זאת, בבחינת גורמי הסיכון, התרשם שירות המבחן כאמור, כי הנאשם 1 גדל בסביבה משפחתית בלתי יציבה במסגרתה לא נענו צרכיו הרגשיים במלואם. כמו-כן, צוין כי הנאשם 1 מגלה חוסר יציבות בעיקר בקשרים זוגיים וביחסים עם הסביבה, מגלה מודעות חלקית לקשייו הרגשיים ומתקשה לווסת התנהגותו ולהכיל תסכול. שירות המבחן ציין עוד כי הרשעתו בעבירת אלימות קודמת (ברם, צ"ל איומים - א.ל.ע.) מלמדת כי יתכן ומגלה קשיים בתחום זה, בעוד הנאשם 1 מצדו שלל נזקקות טיפולית.

לאור כל זאת, התרשם שירות המבחן כי הנאשם 1 זקוק לסיוע בתחום האלימות והעריך כי קיים סיכון במצבו לחזרה למעורבות בפלילים בעבירות דומות. לפיכך, המליץ להטיל על הנאשם 1 ענישה קונקרטית, אשר תמחיש לו את הפגיעה והחומרה העולה מהתנהגותו.

4. בתסקיר שירות המבחן בעניינו של **נאשם 2** צוין כי הנאשם 2 כבן 68, עלה ארצה מרוסיה בהיותו בן 4, נשוי, אב לשלושה ילדים וסב לשבעה נכדים, וכן צוינו נסיבותיו האישיות (ראו פסקה 4 עמוד 1 וכן פסקה 1 עמוד 2).

בתסקיר צוין עוד כי הנאשם 2 אובחן לפני כשנה כחולה במחלת אלצהיימר. בנוסף סובל ממחלת סכרת ועבר התקפי לב בגינם הוכר כנכה בשיעור 100%.

הנאשם 2 סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי מלא וכן שירות מילואים. לאחר שחרורו מהצבא עבד בעבודות שונות. בהמשך, עבד בתחום סחר בינלאומי במסגרת חברה שהייתה בבעלותו. בשנת 1989 הורשע הנאשם 2 בעבירות מס בגין הוטל עליו עונש מאסר ולאחר מכן הופסקה פעילות החברה ונגד הנאשם 2 החל הליך פשיטת-רגל, כאשר מאז ועד היום הוא מתמודד עם חובות. לאחר מכן, המשיך הנאשם 2 לעסוק בתחום הסחר הבינלאומי והקים חברה נוספת בגרמניה, מספר שנים עסק בחלוקת עיתונים ובשנים האחרונות אינו עובד.

הנאשם 2 מסר לשירות המבחן כי הוא בעל תואר ראשון במנהל עסקים ותואר שני בכלכלה ומנהל עסקים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 סובל מקשיים תפקודיים ורגשיים מגיל צעיר שהשפיעו על תחומים שונים, לרבות במישור התעסוקתי, התנהלותו הכלכלית וכן על יחסיו הבין אישיים.

שירות המבחן ציין כי לחובתו של הנאשם 2 הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות שביצע בשנת 2012 בגינה הוטל עליו מאסר מותנה לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

ביחס לעבירות נשוא כתב-האישום, הנאשם 2 הסביר את התנהגותו האלימה על רקע תוקפנות שהפגין המתלונן כלפי בנו, הנאשם 1. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 ניסה למזער מעוצמת האלימות שנקט כלפי המתלוננים והתקשה לגלות אמפתיה כלפיהם, תוך שהדגיש את מצבו וקשייו הוא. שירות המבחן התרשם עוד, כי הנאשם 2 התקשה לגלות תובנה למעשיו, לבחון את התנהגותו ודרכי התמודדות נורמטיביות חלופיות וכן התרשם מעמדות נוקשות מצד הנאשם 2 המצדיקות נקיטת אלימות במצבי קונפליקט מסוימים, אם כי בהקשר זה ציין שירות המבחן כי יתכן ועמדותיו ותגובותיו מושפעות או מוחמרות בשל מחלת האלצהיימר.

שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 התייחס באופן דומה גם לעבירת האלימות הקודמת בגינה הורשע.

לאור כל זאת, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה היא בינונית וכך גם חומרתה הצפויה ולא בא בהמלצה שיקומית כחלופה עונשית מפחיתת סיכון.

טענות הצדדים וראיות לעונש

5. הצדדים טענו לעונש ביום 24.12.13.

6. המאשימה טענה כי מתחם הענישה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

עוד נטען על-ידה כי בבואו של בית-המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים יש להתחשב בכך שמדובר באירוע שהחל ללא סיבה ממשית על רקע עניין של מה בכך. בנוסף יש ליתן את הדעת לעברם הפלילי של הנאשמים, לכך שלא הביעו חרטה ולא נטלו אחריות על מעשיהם וכן לחומרת העבירות והחבלות שנגרמו למתלוננים. המאשימה הפנתה עוד לממצאים שהובאו בתסקירי שירות המבחן.

באשר למצבם הרפואי הנטען של הנאשמים טענה המאשימה כי הם אינם מהווים נסיבה מקלה.

לאור כל זאת, עתרה המאשימה להטיל על הנאשמים 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וכן קנס ופיצוי משמעותיים.

7. בא-כוח הנאשמים טען כי מעשיהם של הנאשמים, כמתואר בכתב-האישום, אינם מצויים ברף הגבוה של

העבירות בהן הורשעו. בא כוח-הנאשמים ציין את הנסיבות לביצוע העבירות, טען כי מדובר באירוע נקודתי, קצר, במהלכו נחבל הנאשם 1 בעצמו, וכן הדגיש את חלקו של המתלונן באירוע ותרומתו להסלמת האירוע.

בא-כוח הנאשמים טען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 4 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודת שירות.

באשר לנתונים האישיים של הנאשם 1 אשר יש בהם כדי להוות שיקולים לקולא, הפנה בא-כוח הנאשמים לנסיבות חייו של הנאשם 1, למצבו הרפואי במועד ביצוע העבירות לאחר שנפגע בתאונת עבודה ולתפקודו הנוכחי במקום העבודה. כמו-כן, הפנה לתהליך השינוי החיובי שעובר הנאשם 1, למצבו המשפחתי, היותו מפרנס יחיד, לכך שלאחרונה נולדה לו תינוקת מבת זוגו הנוכחית, למצבו הכלכלי, בין היתר, לכך שנדרש לשאת בתשלום מזונות בנו מנישואיו הקודמים, ולפגיעה האפשרית במשפחתו בהיותו, כאמור, מפרנס יחיד. בנוסף, ציין הסנגור כי הנאשם 1 שהה בתנאים מגבילים תקופה ממושכת בת 9 חודשים וכן שהה במעצר במשך כ 10 ימים. באשר לעברו הפלילי טען הסנגור כי למעט הרשעה קודמת בעבירת איומים, המצויה ברף הנמוך, אין לחובתו הרשעות נוספות.

לאור כל אלה, עתר בא-כוח הנאשמים להימנע מהטלת עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות וביקש להטיל על הנאשם 1 עונש של מאסר מותנה משמעותי בלבד.

בנוגע לנאשם 2 טען בא-כוח הנאשם כי יש ליתן משקל לחלקו המצומצם באירוע באופן יחסי, לגילו (68), למצבו הכלכלי, לנכותו, למצבו הבריאותי, בין היתר, היותו חולה במחלת האלצהיימר, כאשר הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה תמנע מהנאשם 2 להשתתף בטיפול ניסיוני. עוד טען בהקשר זה כי לאור מצבו הבריאותי לא תהיה כל תועלת בענישה והסיכוי למעורבות נוספת בפלילים הוא נמוך.

בא-כוח הנאשמים הפנה לתקופה הממושכת בה שהה הנאשם 2 בתנאים מגבילים וכן לתקופה בה שהה במעצר ובאשר לעברו הפלילי טען כי למעט הרשעה קודמת בעבירת אלימות המצויה ברף הנמוך, אין לחובתו הרשעות נוספות.

לאור כל זאת, עתר הסנגור להטיל על הנאשם 2 מאסר מותנה משמעותי בלבד, כאשר ביחס לעונשים הנלווים טען כי ענישה כספית אינה יעילה בהתחשב במצבו הכלכלי.

8. מטעם ההגנה העידו לעונש רעייתו של נאשם 2 וכן בת זוגו של נאשם 1.

רעייתו של נאשם 2 העידה כי הנאשם חולה במחלת אלצהיימר וכן במחלת סכרת ונדרש ליטול תרופות והביעה חשש כי אלו לא יסופקו לו, ככל שיגזר עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריה.

בת זוגו של נאשם 1 העידה כי הנאשם 1 הינו אב מסור ומפרנס יחיד של המשפחה, והטלת עונש מאסר בפועל תפגע במשפחה. לטענתה, האירוע נשוא כתב-האישום הינו אירוע חריג שאינו תואם התנהגותו.

בנוסף, צורף מסמך רפואי מיום 1.1.14 בנוגע לנאשם 2 ועורכת מסמך זה, ד"ר אליסה אש, נחקרה בפניי ביום 28.1.14.

9. הנאשמים עצמם לא הביעו חרטה ולא נטלו אחריות על מעשיהם.

דין והכרעה

10. העיקרון המנחה בענישה בעקבות תיקון מס' 113 לחוק העונשין הינו עקרון ההלימה הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות אותן ביצעו הנאשמים, בהתאם לעיקרון הקבוע בסעיף 40ג לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

11. העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן חמורות והערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצוע עבירות האלימות בהן הורשעו הנאשמים הינו הגנה על שלומו, גופו ובטחונו של אדם שנפגע מביצוען.

12. בית-המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות ועל כך כי יש להחמיר את הענישה בעבירות אלה.

כך למשל נקבע בע"פ 6867/06 בטרס עזאם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 12.10.08):

על עבירות אלימות דובר רבות בתקופה האחרונה בבית משפט זה, וזאת לאור החשש כי תופעה זו הולכת ומתפשטת בחברה הישראלית, כאשר אנו עדים לא אחת לפתרון סכסוכים בדרכי אלימות ואף להפעלת אלימות בעבור עניינים של מה בכך. מוסכם על כולם כי על בית המשפט, אשר בתוך עמו הוא יושב, להירתם למאבק בנגע האלימות באמצעות הטלת עונשים מרתיעים בעבירות אלימות.

ראו בנוסף ע"פ 8991/10 מכבי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, 27.10.11).

13. באשר לעבירות האיומים בהן הורשעו הנאשמים, הערך המוגן מביצוען הוא שמירה על שלווה נפשו של המאויים (ראו: ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ג 378, 378 (6.9.1989)).

14. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות האלימות בהן הורשעו הנאשמים היא ממשית וביחס ישיר לחומרת

החבלות שנגרמו למתלונן - שטפי דם, שריטות בראש, בידיים, מתחת לעפעף שמאל וכן שריטות ושפשופים בגב עליון ותחתון.

בכל הנוגע לעבירות האיומים, הרי שמידת הפגיעה בערך המוגן מצויה ברף הבינוני-גבוה.

15. מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מעבודות שירות וכלה במאסר בפועל לתקופות ממושכות.

16. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נראה כי במקרה דנן יש ליתן משקל לקולא לכך שלא קדם תכנון לביצוע העבירות.

מאידך יש ליתן משקל לחומרא לכך שהנאשמים תקפו את המתלונן הן בצוואת והן בנפרד מספר פעמים במהלך האירוע תוך שהם גורמים לו חבלות משמעותיות, כאשר תקיפתו של המתלונן עלולה הייתה לגרום לו לפגיעה קשה יותר מכפי שנגרמה בפועל בין היתר, לו פגע הנאשם 1 במתלונן באמצעות המפתחות שאחז בידו בתחילת האירוע.

כמו-כן, יש ליתן משקל לחומרא לכך שבמהלכו של האירוע כאשר הגיעה המתלוננת על-מנת לתעד את האירוע באמצעות טלפון נייד, תקפו הנאשמים אף אותה וגרמו לה לחבלות. בנוסף יש ליתן את הדעת לכך שמדובר באירוע שהחל ללא סיבה ממשית על רקע ויכוח סתמי בין המתלונן לנאשם 1 ולהתחשב בחלקו של כל אחד מהנאשמים באירוע כאשר נראה כי חלקו של נאשם 1 היה חמור יותר לעומת חלקו של נאשם 2.

17. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר שעיינתי בפסיקה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם למקרה דנן ביחס לכל אחד מהנאשמים נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים.

18. אני ערה לכך שהמאשימה עתרה בטיעוניה למתחם גבוה יותר, ברם אני סבורה כי עמדתה מחמירה יתר על המידה וקבלת עמדתה לא תשרת את אינטרס הציבור ואף לא תהלום את מכלול הנסיבות של המקרה דנן.

19. כמו-כן, אני ערה לפסיקה אשר הובאה על-ידי הסנגור בהשלמת טיעוניו (רע"פ 3622/11 **ישראל ואחר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 27.5.11); ת"פ (שלום-רמלה) 34726-01-10 **מדינת ישראל נ' סעאדה ואחר** (פורסם במאגרים, 10.8.11); ע"פ (מחוז-ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 20.2.13); ת"פ (שלום-פ"ת) 8439-08-09 **מדינת ישראל נ' פלדמן** (פורסם במאגרים, 21.4.13) וכן ת"פ (שלום-אשדוד) 27510-07-12 **מדינת ישראל נ' גדבנישוילי** (פורסם במאגרים, 26.5.13).

ברם, עיון בגזרי-הדין מעלה כי במרבית התיקים הורשעו הנאשמים בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בחלקם לצד עבירות נלוות), וזאת להבדיל מעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בה הורשעו הנאשמים שבפניי. באשר לגזר הדין בעניין **ישראל**, אומנם בקשת רשות ערעור שהגישו הנאשמים על פסק-דין של בית-משפט המחוזי נדחתה ובכך נותר על כנו גזר-הדין שניתן על-ידי בית-משפט השלום, במסגרתו הוטלו על הנאשמים 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות (לצד עונשים נלווים). ברם, בית-המשפט העליון הביע דעתו כי מדובר ב"**ענישה מקלה, אם לא מקלה מדי**". באשר לגזר-הדין בעניין **סעאדה** הנאשמים שם הורשעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא חדא, וכפי שעולה מגזר-הדין הוטלו על הנאשמים שם עונשים קלים, כאשר על נאשם 1 הוטל עונש של"צ ועל נאשם 2 הוטלו 3 חודשי עבודות שירות זאת, לצד עונשים נלווים. ברם, כפי שעולה מנסיבות העניין, הנאשמים הודו באשמה ונטלו אחריות למעשיהם, התסקיר שהוגש בעניינם חיובי ובמסגרתו אף הומלץ על הימנעות מהרשעה והם נעדרו עבר פלילי. מכל מקום, אני סבורה כי אין ללמוד על מתחם הענישה מגזר-דין בודד (גזר-הדין ניתן טרם התיקון).

גזירת עונשם של הנאשמים מתוך מתחם העונש ההולם

20. בגזירת העונש המתאים ל**נאשם 1** שבפניי, יש להתחשב בגילו (33), נסיבות חייו, מצבו הרפואי הנטען לאחר תאונת העבודה שעבר, אף שמצבו לא מנע ביצוע העבירות נשוא כתב-האישום. עוד יש ליתן את הדעת למצבו הכלכלי של הנאשם 1, לפגיעה האפשרית בפרנסתו בהיותו בעל משפחה, ולאחרונה נולדה לו תינוקת מבת זוגו, מפרנס יחיד בה הנדרש לשאת בתשלום מזונות בנו מנישואיו הקודמים, כאשר מובן כי השתתף עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות תפגע בפרנסת המשפחה. בנוסף יש להתחשב בכך שהנאשם 1 שהה בתנאים מגבילים תקופה ממושכת בת 9 חודשים וכן שהה במעצר במשך כ 10 ימים.

מאידך, יש להתחשב בכך שהנאשם 1 לא הביע חרטה ולא נטל אחריות על מעשיו. כמו-כן, ואף שלנאשם 1 אין עבר פלילי מכביד, הרי שיש להתחשב בכך כי לחובתו הרשעה קודמת בעבירת איומים משנת 2012, הרלוונטית לענייננו. בנוסף, יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בשים לב להערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות דומות וככל שתבוצע עבירת אלימות, הרי שקיימת מסוכנות לגרימת נזק ממשי. בנוסף יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לשכיחותן של העבירות ולחומרתן.

21. בגזירת העונש המתאים של **נאשם 2** שבפניי, יש להתחשב בגילו (68), נסיבות חייו, מצבו הבריאותי של הנאשם 2, בין היתר, היותו נכה בשיעור 100% וחולה במחלת אלצהיימר, אף שמצבו הרפואי לא מנע ממנו לבצע העבירות נשוא כתב-האישום. עוד יש ליתן את הדעת למצבו הכלכלי של הנאשם 2, לתקופה הממושכת בה שהה בתנאים מגבילים, לתקופה בה שהה במעצר ולפגיעה האפשרית בנאשם 2, כאשר השתתף עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. תמנע ממנו להשתתף בטיפול ניסיוני במחלת האלצהיימר.

מאידך יש להתחשב בכך הנאשם 2 לא הביע חרטה ולא נטל אחריות על מעשיו. כמו-כן, ואף שלנאשם 2 אין עבר מכביד, הרי שיש להתחשב בכך כי לחובתו הרשעה בעבירה של תקיפה סתם מיום 4.2.13 (העבירה שם בוצעה קודם לביצוע העבירות בתיק זה), הרלוונטית לענייננו.

בנוסף, יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בשים לב להערכת שירות המבחן לסיכון בינוני להישנות עבירות אלימות, וככל שתבוצע עבירת אלימות, חומרתה מוערכת כבינונית. בנוסף יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לשכיחותן של העבירות ולחומרתן.

22. אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל הנתונים והשיקולים הרלוונטיים, מצאתי כי יש לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם ואין לחרוג ממנו.

אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשמים עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, באופן שימחיש לנאשמים את הסלידה מהמעשים שביצעו והצורך להוקיע אותם, כאשר על הנאשם 1 יוטל עונש מאסר בפועל לתקופה ארוכה יותר, וזאת לאור חלקו היחסי המשמעותי יותר באירוע. כמו-כן, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשמים עונש של מאסר מותנה כענישה מרתיעה וצופה פני עתיד, קנס וכן פיצוי לכל אחד מתלוננים בגין עוגמת הנפש שנגרמה להם. הקלה מעבר לכך תחטא לעיקרון ההלימה ולשיקולים הנוגעים לערכים המוגנים ולנסיבות ביצוע העבירות. לעומת זאת, הכבדה מעבר לכך, תחטא לעקרון הענישה האינדיבידואלית.

23. לאור כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על **הנאשם 1** את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 5.9.12 ועד יום 13.9.12.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם 1 במשך שלוש שנים אחת מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירות אלימות נגד הגוף.

ג. פיצוי כספי למתלונן בסך של 3,000 ₪ וכן פיצוי כספי למתלוננת בסך של 2,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 20.3.14 ויועבר למתלוננים, עדי תביעה 1-2, בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

ד. קנס כספי בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 20.3.14. לא ישולם תשלום כלשהו במועד, תעמוד היתרה לפירעון.

כל סכום שיופקד בקופת בית-המשפט יזקף תחילה לתשלום הפיצויים, והיתרה לתשלום הקנס.

24. כמו-כן, אני גוזרת על **נאשם 2** את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 5.9.12 ועד יום 13.9.12.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם 2 במשך שלוש שנים אחת מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירות אלימות נגד הגוף.

ג. פיצוי כספי למתלונן בסך של 2,000 ₪ וכן פיצוי כספי למתלוננת בסך של 2,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט עד ליום 20.3.14 ויועבר למתלוננים, עדי תביעה 1-2, בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

ד. קנס כספי בסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 20.3.14. לא ישולם תשלום כלשהו במועד, תעמוד היתרה לפירעון.

כל סכום שיופקד בקופת בית-המשפט יזקף תחילה לתשלום הפיצויים, והיתרה לתשלום הקנס.

תשומת לב שב"ס למצבו הרפואי של נאשם 2 ולכך שהוא נזקק לטיפול תרופתי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב אדר תשע"ד, 12 פברואר 2014, במעמד בא כוח המאשימה, הנאשמים ובא כוחם.